आपृच्छ्य तं महाभागं सर्व्वैर्द्देवगणैर्वृतः। ततः पुनः परिष्वज्य कृष्णं लोकनमस्कृतं।
पुरन्दरो दिवं यातः सहदेवैर्म्मरुद्गणैः। ऋषयश्च महात्मानो जयाशीर्भिर्म्महौजसः।
यथागतं पुनर्य्याता यक्षराक्षसकिन्नराः। पुरन्दरे दिवं याते पद्मनाभो महाबलः।
अपृच्छत महाभागः सर्व्वान् कुशलमव्ययं। ततः किलकिलाशब्दैर्निर्धावन्तः सहस्रशः। ११०२०
गच्छन्तीं कौमुदीं द्रष्टुं सोऽनघः प्रीयते सदा। द्वारकां प्राप्य कृष्णस्तु रेमे यदुगणैः सह।
विविधैः सर्व्वकामार्थैः श्रिया परमया युतः।
इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे विष्णुपर्व्वणि ऊननवत्यधिकशततोध्यायः॥ १८९॥
॥ वैशम्पायन उवाच॥ अथाहुको महाबाहुः कृष्णं प्राह महाद्युतिं। हर्षादुत्फुल्लनयनः श्रूयतां यदुनन्दन।
एवं गतेऽनिरुद्धस्य क्रियतां महदुत्सवः। क्षेमात्प्रत्यागतं दृष्ट्वा सेव्यमानं सहागतैः।
ऊषाऽपि च महाभागा सखीभिः परिवारिता। रमते परया प्रीत्या अनिरुद्धेन सङ्गता। ११०२५
कुम्भाण्डदुहिता रामा ऊषायाः सखिमण्डले। प्रवेश्यतां महाभागा वैदर्भी वर्द्धयत्युत।
साम्बाय दीयतां रामा कुम्भाण्डदुहिता शुभा। शेषाश्च कन्या न्यस्यन्तां कुमाराणां यथाक्रमं।
वर्त्ततां सोत्सवस्तत्र अनिरुद्धस्य वेश्मनि। गृहे श्रीधन्वनश्चैव शुभस्तत्र प्रवर्त्तते।
वादयन्ति पुरे तत्र नार्य्यो मदवशङ्गताः। नृत्यन्तेऽप्सरसस्तत्र गायन्ति च तथाऽपराः।
काश्चित्प्रमुदितास्तत्र काश्चिदन्योन्यमब्रुवन्। नानामाल्याम्बरधराः क्रीडमानास्ततस्ततः। ११०३०
अभियान्ति ततोऽन्योन्यं काश्चिन्मदवशात्स्वयं। क्रीडन्ति काश्चिदक्षैस्तु हर्षादुत्फुल्ललोचनाः।
मायूरं रथमारुह्य सखीभिः परिवारिता। ऊषा संप्रेषिता देव्या रुद्राण्या प्रतिगृह्यतां।
इयं चैव कुलश्लाघ्या नाम्नोषा लोकसुन्दरी। वाणपुत्री तव बधूः प्रतिगृह्णीष्व भामिनि।
ततः प्रतिगृहीता सा स्त्रीभिराचारमङ्गलैः। प्रवेशिता च सा वेश्म अनिरुद्धस्य शोभना।
देवकी रेवती चैव रुक्मिण्यथ विदर्भजा। दृष्ट्वाऽनिरुद्धं रोदन्त्यः स्नेहहर्षसमन्विताः। ११०३५
ततस्तूर्यप्रणादैस्ता वरनार्य्यः शुभाननाः। क्रियामारेभिरे कर्तुमूषा च गृहसंस्थिता।
ततो हर्म्यतलस्था सा वृष्णिपुङ्गवसंश्रिता। रमते तत्र सदृशैरुपभोगैर्व्वरानना।
चित्रलेखा च सुश्रोणी अप्सरा रूपधारिणी। आपृष्ट्वा च सखीवर्गमूषाञ्च त्रिदिवं गता।
गतासु तासु सर्व्वासु सखीष्वसुरसुन्दरी। मायावत्या गृहं नीता प्रथमं सा निमन्त्रिता।
सा तु प्रद्युम्नगृहिणी स्नुषां दृष्ट्वा सुमध्यमा। वासोभीरन्नपानैश्च पूजयामास सुन्दरीं। ११०४०
ततः क्रमेण सर्व्वास्ता वधूमूषां यदुस्त्रियः। आचारमनुपश्यन्त्यः स्वधर्म्ममुपचक्रिरे।
॥ वैशम्पायन उवाच॥ एतत्ते सर्व्वमाख्यातं मया कुरुकुलोद्वह। यथा वाणो जितः संख्ये जीवन्मुक्तस्तु विष्णुना।
द्वारकायां ततः कृष्णो रेमे यदुगणैर्वृतः। अन्वशाच्च महीं कृत्स्नां श्रिया परमया युतः।
एवमेषोऽवतीर्णो वै पृथिवीं पृथिवीपते। विष्णुर्यदुकुलश्रेष्ठो वासुदेवेति विश्रुतः।
एतैश्च कारणैः श्रीमान् वसुदेवकुले प्रभुः। जातो वृष्णिषु देवक्यां यन्मां त्वं परिपृच्छसि। ११०४५